

دووم دانی دووم دانی نام ترن و اصل ترن رشته ورزشی است که از ریشه ونانی اتلوس به معنی مبارزه و تلاش گرفته شده و به اندازه تاریخ آفرینش انسان قدمت دارد. پیشینه برگزاری اولین مسابقات دو، پرش و پرتاب در جهان باستان، یونان و روم باستان و همچنین اکتیو در بازی های المپیک روایت مختلفی وجود دارد اما نام کوروبوس به عنوان اولین قهرمان این مسابقات در 884 سال قبل از میلاد ثبت شده است. کوروبوس در مسابقه دو 200 متر که تنها مسابقه ادوار اول 4 بوده، برنده شده است. ونانی ها به برگزاری مسابقات دو سرعت، پرش طول، پرتاب دسک و نیزه ادامه دادند و قهرمانانشان به اوج شهرت رسیدند تا هنگامی که تنودوس وس امپراطور روم، در سال 393 پس از میلاد با این دوران باستانی بازی ها را اعلام کرد. از آن زمان تا قرن نوزدهم میلادی، دووم دانی در مسابقات نظامی اروپا به حاکمیت خود ادامه داد تا اینکه در انگلیس شکل مدرن این ورزش پایه گذاری شد. در سال 1896 که آغاز دوره مدرن بازی های المپیک بود، دووم دانی همان مفهومی را داشت که امروزه از آن استنباط می شود. از این ورزش در کنار مسابقات شنا به عنوان قلب بازی های المپیک یاد شده است. شعار دووم دانی در المپیک به زبان ونانی است: وس، آلت وس، فوری وس به معنی سرعت، بالاتر و قوی تر است. طولانی ترن رقابت در موانع مختلف دووم دانی، دوی 42 کیلومتر و 195 متر ماراتن است که ریشه در تاریخ ونان باستان دارد. فیلپس مسافت شهر ماراتن تا آتن را می دود تا خبر پیروزی آتنی ها بر پارس (ایران) را اعلام کند و سپس می رود. پرش طول، پرش ارتفاع و سه گام به علاوه پرش با نیزه موادی هستند که در زمینه واحد انجام می شوند. رشته های پرتابی شامل پرتاب وزنه، چکش، دسک و نیزه است اما رقابت مورد علاقه ونان این موانع چندگانه شامل 10 گانه برای مردان و 7 گانه برای زنان است. امروزه دووم دانی با رشته های همچون فوتبال، بسکتبال، تنیس و والیبال به عنوان پرتحرک ترن رشته های ورزشی جهان رقابت می کند. سابقه حضور زنان در مسابقات دووم دانی المپیک نیز به بازی های 1928 آمستردام برمی گردد. اگرچه برنامه بازی های المپیک از سال 1932 فرقی کرده و نسبتاً استانداردتر شده است اما برنامه مسابقات مردان و زنان تقریباً مثل هم است و تفاوت های اندکی دارد. دوی 3000 متر زنان برای اولین بار در المپیک پکن گنجانده شده است. تا به حال 34 دووم دانی کارا در 13 دوره بازی های المپیک شرکت کرده اند که البته بهترین مقام، نهمی سجاد مرادی در 800 متر المپیک پکن بوده است. ایران در بازی های 2012 لندن 10 شرکت کننده دارد و با دووم دانی کاران این چه تترتجه ای را در این بازی ها رقم می زنند. در بازی های المپیک 1952 هلسنکی علی باغبان باشی (5 هزار متر و 3 هزار متر با مانع) رتبه های 36 و 17 را به دست آورد. در المپیک 1956 ملبورن علی باغبان باشی (ماراتن) به خط پای این نرسید. نجم‌الدین فارابی (ده گانه) دوازدهم شد. در بازی های 1960 رم روح‌الله رحمانی (پرش سه گام) سی ام شد. در المپیک 1964 توکیو و اکبر باباخانلو (100 متر) مسابقه نداد. عبدالوهاب شاهخوره (200 متر) چهل و هشتم و حسن غفوری زاده (400 متر) پنجاهم شد. ابراهیم زدان پناه (800 متر، 1500 متر، 5000 متر) به ترتیب سی و نهم و سی و چهارم شد و 5 هزار متر را شروع نکرد. جلال کشمیری (پرتاب دسک) بیست و ششم، سید حسن صفامهر (100 متر زنان) چهل و سوم و در (پرش طول) سی و یکم و نازلی بیات ماکو (پرش ارتفاع) حذف شدند. ژولیت گورکوف (پرتاب وزنه و پرتاب دسک) به ترتیب شانزدهم و بیست و یکم شد. در بازی های 1968 مکزیکو جلال کشمیری (پرتاب وزنه و پرتاب دسک) حذف شد. در بازی های 1972 مونیخ فرهاد نواب (100 متر) هفتاد و پنجم، رضا انتظاری (400 متر و 800 متر) به ترتیب سی و نهم و سی و هشتم و تهمورث اثنی (پرش ارتفاع) بیست و پنجم شد. در بازی های 1976 مونترآل اوب بوداگی (100 متر و 200 متر) به ترتیب شصت و دوم و سی و نهم، حسن ربی (5000 متر و 10000 متر) به ترتیب سی و سوم و سی و پنجم، تهمورث اثنی (پرش ارتفاع) بیست و دوم شدند. سلمان حسام هم (پرتاب دسک) بیست و هشتم شد. در بازی های 1988 سئول ناصر باباپور (ماراتن) نود و سوم شد. در بازی های المپیک 1992 بارسلونا حمد سجادی (3 هزار متر با مانع و 5 هزار متر) به ترتیب بیست و پنجم و سی و هشتم شد. حسن شایان هم (پرش ارتفاع) سی و سوم شد. در بازی های 1996 آتلانتا حمد سجادی (10 هزار متر) سی و پنجم شد. در بازی های 2000 سید مهدی جلودارزاده (800 متر) سی و پنجم شد. در بازی های 2004 آتن سجاد مرادی (800 متر) شصت و یکم شد و عباس صمیمی (پرتاب دسک) در مکان بیست و هشتم قرار گرفت. در بازی های المپیک 2008 پکن احسان مهاجر شجاعی (800 متر) پنجاهم شد، سجاد مرادی (800 متر) در رده نهم استاد واهمنز کفر (پرتاب وزنه) حذف شد، احسان حدادی (پرتاب دسک) مکان هفدهم، عباس صمیمی (پرتاب دسک) در مکان بیست و ششم و هادی سپهرزاد (ده گانه) بیست و دوم شدند. /م